

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 07 listopada 2013 r.

RKT-430-04/13/MZ

DECYZJA Nr RKT- 36/2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Grand Motors spółce z o.o. z siedzibą w Tychach,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Grand Motors spółkę z o.o. z siedzibą w Tychach **karę pieniężną** w wysokości **5000 zł** (słownie: pięciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość **1223,03 euro** (słownie: jednego tysiąca dwustu dwudziestu trzech euro trzech centów), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-37/12/MZ mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez [...] oraz przez Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach;

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć Grand Motors spółkę z o.o. z siedzibą w Tychach, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **21 zł** (słownie: dwudziestu jeden złotych), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także jako „Prezes Urzędu”) w dniu 13.06.2013 r. Postanowieniem Nr 1 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (dalej także jako „Spółka” i „Przedsiębiorca”), kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16.02.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. - dalej także jako „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-37/12/MZ mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie

uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez [...] oraz przez Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (dowód: karty nr 1-3).

Postanowieniem nr 2 z dnia 13.06.2013 r. zaliczono w poczet dowodów dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karta nr 5 i 13-36). Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a także Postanowienie nr 2 wraz z zawiadomieniem o zaliczeniu w poczet dowodów zostały wysłane pocztą listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Ww. przesyłka została w dn. 3.07.2013 r. zwrócona do Delegatury w Katowicach przez pocztę, z adnotacjami na kopercie o awizowaniu przesyłki przez pocztę w dn. 17.06.2013 r. („adresat nieobecny, awizowano w UP TYCHY 1 ul. Dąbrowskiego 40”, zawiadomienie o pozostawieniu przesyłki zamieszczono na drzwiach biura) i o powtórnym awizowaniu w dn. 25.06.2013 r. Ponieważ przesyłki nie podjęto w terminie w urzędzie pocztowym, w dniu 2.07.2013 r. została ona zwrócona przez pocztę do nadawcy (dowód: karta nr 41).

Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie pismem z dnia 2.08.2013 r., które - jak wynika z adnotacji na zwrotnym potwierdzeniu odbioru - zostało odebrane przez adresata w dniu 7.08.2013 r. (dowód: karty nr 58-59). W wyznaczonym terminie Przedsiębiorca nie zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Grand Motors sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000210819. Przedmiotem jej działalności jest między innymi sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek (dowód: karty nr 7-8 i 37-38).

W dniu 19.09.2012 r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez [...] oraz przez Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach.

W dn. 9.01.2013 r. do Spółki wysłano listem poleconym pisemne **wezwanie** (dowód: karta nr 13), w którym wezwano ją do przekazania - w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma - następujących informacji i dokumentów:

1. „W związku z dostępnymi na stronie internetowej Państwa Spółki informacjami o sprzedaży samochodów prosimy o przedstawienie wszystkich wzorców umownych wykorzystywanych aktualnie w związku z zawieraniem umów z konsumentami w zakresie sprzedaży samochodów (formularze zamówienia, umowy, formularze reklamacji, oświadczenia itd.), wraz z wszelkimi załącznikami oraz innymi dokumentami kształtującymi prawa i obowiązki stron, jakie konsument otrzymuje przed zawarciem umowy i w związku z zawarciem umowy lub które są przez konsumenta podpisywane.
2. W celu potwierdzenia stosowania ww. wzorców umownych, prosimy o przedstawienie kopii faktycznie ostatnio zastosowanych wzorców (zawarte umowy, wypełnione formularza zamówienia, nawet jeśli na ich podstawie nie zawarto później umowy itp.) w związku z zawieraniem przez Państwa Spółkę umów z konsumentami w ww. zakresie, wraz z wszelkimi dodatkowymi dokumentami, które otrzymuje konsument przed zawarciem umowy i w związku z zawarciem umowy lub które zostały przez konsumenta podpisane – po trzy kopie poszczególnych dokumentów odnośnie każdego ze stosowanych przez Państwa Spółkę wzorców.

3. Odnosnie każdego ze stosowanych przez Państwa Spółkę w ww. zakresie wzorców prosimy podać, od kiedy dokumenty te stosowane są w obrocie z konsumentami.
4. W związku z przedstawieniem przez Państwa Spółkę w piśmie z dn. 9.11.2012 r. wzoru formularza zamówienia, prosimy o przedstawienie kopii trzech formularzy zamówienia, które zostały ostatnio zrealizowane (to znaczy na podstawie zamówienia zawarto następnie umowę sprzedaży z konsumentem) wraz z kopiami faktur potwierdzających, że umowa została zawarta.
5. Prosimy o określenie czy Państwa Spółka zawiera obecnie lub zawierała w 2012 roku umowy sprzedaży samochodów, których warunki określane są (lub były) wcześniej w zamówieniach składanych przez konsumentów innemu przedsiębiorcy. Jeśli tak - prosimy o określenie nazwy i siedziby takiego przedsiębiorcy.”

W wezwaniu wyjaśniono, że powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy miało miejsce naruszenie przez Spółkę chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorcę poinformowano jednocześnie, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Poinformowano także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z brakiem odpowiedzi Spółki na ww. wezwanie, w dniu 15.02.2013 r. wysłano do Spółki, listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, **ponowne wezwanie** (dowód: karta nr 14) do przekazania informacji i dokumentów, takich samych jak wymienione we wcześniejszym wezwaniu z dnia 9.01.2013 r. Termin realizacji określono jako trzy dni od otrzymania wezwania. Zgodnie z pocztowym potwierdzeniem odbioru Spółka odebrała ww. wezwanie w dniu 5.03.2013 r. (dowód: karta nr 15).

W ponownym wezwaniu wyjaśniono, że powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy miało miejsce naruszenie przez Spółkę chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorcę poinformowano jednocześnie, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Poinformowano także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (informacja została zamieszczona wytłuszczoną czcionką i podkreślona).

W związku z brakiem odpowiedzi Spółki na ww. ponowne wezwanie, w dn. 20.03.2013 r. wysłano do Spółki **ostateczne wezwanie** (dowód: karta nr 16), listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, do przekazania informacji i dokumentów, takich samych

jak wymienione we wcześniejszych wezwaniach z dnia 9.01.2013 r. i następnie z dnia 15.02.2013 r. Termin realizacji określono jako trzy dni od otrzymania wezwania. Zgodnie z pocztowym potwierdzeniem odbioru Spółka odebrała ww. wezwanie w dniu 5.04.2013 r. (dowód: karta nr 17).

Pismem datowanym na 20.03.2013 r. (data stempla pocztowego na kopercie: 26.03.2013 r.), które wpłynęło do Delegatury Urzędu w Katowicach w dn. 27.03.2013 r., Spółka udzieliła wyjaśnień „w odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 lutego 2013 roku”. Z treści pisma wynikało, że powinny być dołączone do niego „dwa formularze zamówienia oraz dwie umowy sprzedaży wraz z fakturami VAT”. Pismo Spółki nie zawierało jednak żadnego załącznika (dowód: karty nr 18-21). Wobec powyższego Spółkę **wezвано** pismem z dnia 28.03.2013 r., przesłanym listem poleconym, o przesłanie ww. dokumentów, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wezwania (dowód: karta nr 22).

Spółkę poinformowano, że powyższe dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Spółkę poinformowano jednocześnie, że „zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego **kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy**. Informujemy także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W dniu 8.04.2013 r. do Delegatury Urzędu w Katowicach wpłynęło pismo Spółki z dn. 5.04.2013 r., w którym Spółka w odpowiedzi na ostateczne wezwanie z dn. 20.03.2013 r. poinformowała, że „odpowiedź na wezwanie zawierające żądane wyjaśnienia została już nadana na adres Urzędu pismem datowanym na dzień 20 marca 2013 roku” (dowód: karty nr 23-24).

W związku z brakiem odpowiedzi na ww. wezwanie w dniu 15.05.2013 r. wysłano do Spółki, listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, **ostateczne wezwanie** (dowód: karta nr 25) o przesłanie ww. dokumentów, o których mowa była we wcześniejszym wezwaniu z dnia 28.03.2013 r., w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania. Zgodnie z pocztowym potwierdzeniem odbioru Spółka odebrała ww. wezwanie w dniu 3.06.2013 r. (dowód: karta nr 26).

Spółkę poinformowano, że powyższe dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Spółkę poinformowano jednocześnie, że (zachowano oryginalne formatowanie tekstu) „zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego **kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy**. **Informujemy także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów**”.

W dniu 17.05.2013 r. do Delegatury Urzędu w Katowicach wpłynęło pismo Spółki (dowód: karty nr 27-34), datowane na 23.04.2013 r., z wyraźną datą stempla pocztowego na kopercie - 16.05.2013 r., o następującej treści: „W wykonaniu wezwania z dnia 28 marca 2013, doręzonego 17 kwietnia 2013 roku, przedkładałam w załączeniu dwa formularze zamówienia oraz dwie umowy sprzedaży wraz z fakturami VAT. Załączniki: - formularz zamówienia; - umowy sprzedaży wraz z fakturami VAT”. W powyższej treści pisma:

1. słowa „dwie umowy” zostały odręcznie przekreślone długopisem, nad nimi dopisano słowo „faktury”,
2. słowa „wraz z fakturami VAT” i „umowy sprzedaży” odręcznie przekreślone długopisem.

Ww. poprawki w treści pisma nie zostały podpisane ani parafowane.

Do pisma Spółki zostały dołączone kserokopie dokumentów (4 faktury i 2 formularze zamówienia), które nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem. Wobec powyższego pismem z dnia 22.05.2013 r. **wezvano** Spółkę do przedstawienia ww. dokumentów w formie zgodnej z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie którego dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy (dowód: karta nr 35).

Ponadto w ww. wezwaniu podniesiono, iż w piśmie z dnia 20.03.2013 r. Spółka poinformowała, że „(...) w 2012 roku zawarte zostały [*tajemnica przedsiębiorcy*] umowy sprzedaży [*tajemnica przedsiębiorcy*]. W załączeniu przedkładałam dwa formularze zamówienia oraz dwie umowy sprzedaży wraz z fakturami VAT”, które to załączniki nie zostały dołączone do ww. pisma. W piśmie Spółki, które wpłynęło do Delegatury Urzędu w dniu 17.05.2013 r., przesłano kserokopie dwóch formularzy zamówienia i czterech faktur. Nie przedstawiono jednak żadnych umów, a słowa „dwie umowy” i „umowy sprzedaży” zostały w treści ww. pisma odręcznie wykreślone. Przy wykreśleniach brak jest parafki lub podpisu osoby dokonującej zmiany w treści pisma. Spółkę wezwano w ww. piśmie z dn. 22.05.2013 r. do wyjaśnienia tej rozbieżności, w tym w szczególności wskazanie, czy z imiennie wskazanym konsumentem została zawarta pisemna umowa.

Spółka została poinformowana, że powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Spółkę ponownie poinformowano, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Spółkę poinformowano także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ww. wezwanie zostało wysłane listem poleconym. Zgodnie z adnotacjami na kopercie, w dn. 24.05.2013 r. adresat był nieobecny, wobec czego pismo zostało awizowane w urzędzie pocztowym nr 1 w Tychach. W dniu 3.06.2013 r. pismo zostało awizowane powtórnie. Ponieważ pismo nie zostało podjęte w terminie, w dniu 10.06.2013 r. poczta skierowała je do

zwrotu do nadawcy. W dniu 11.06.2013 r. zwrócone pismo wpłynęło do Delegatury Urzędu w Katowicach (dowód: karta nr 36).

Zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 - dalej także jako „KPA”) organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy. Na podstawie art. 42 § 1 KPA pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania (art. 43 KPA).

Zgodnie z art. 44 § 1 KPA w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres czternastu 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata (art. 44 § 2 KPA). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 KPA). Przepis ten oznacza fikcję prawną doręczenia. Bez względu, czy pismo rzeczywiście w ten sposób doszło do rąk adresata, przyjmuje się prawdziwość twierdzenia o doręczeniu¹.

W toku postępowania ustalono, że w 2012 r. Spółka uzyskała przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości [*tajemnica przedsiębiorcy*]. Wysokość przychodu Spółki określono na podstawie zeznania CIT-8 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 - dowód: karty nr 49-55.

W oparciu o dokonane ustalenia zważono, co następuje:

I. Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

¹ Grzegorz Łaszczycza, w: Łaszczycza G., Martysz C., Matan A. „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom I”, Lex 2010.

Przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców do przekazywania Prezesowi Urzędu na jego żądanie wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. W myśli art. 50 ust. 2 powołanej ustawy żądanie to powinno zawierać określone elementy, a mianowicie: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Opinia ta została powołana w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011 r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

Pisma Prezesa Urzędu kierowane do Spółki spełniały wyżej określone wymogi. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i pouczono Spółkę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie mogła zostać na nią nałożona kara pieniężna. Każde wezwanie zawierało podstawę prawną żądania, termin na udzielenie odpowiedzi i wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych do prowadzonego postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez [...] oraz przez Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach.

Każde z ww. pism Prezesa Urzędu wysłano na adres Spółki, zamieszczony w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, w rubryce „siedziba i adres podmiotu”. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dn. 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 ze zm.) rejestr jest jawny, a zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. ustawy domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Pomimo prawidłowego doręczenia wymienionych wyżej pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianych żądań i konsekwencje braku udzielenia odpowiedzi, Prezes Urzędu nie uzyskał informacji ani dokumentów, o które się zwrócił.

W wyroku z dn. 11 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, iż: „żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzecznym, jak i pozaorzecznym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”.

Mając na uwadze przesłanki zastosowania sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu ocenił zachowanie Przedsiębiorcy w toku postępowania wyjaśniającego jako co najmniej nieumyślne. W ocenie Prezesa Urzędu Przedsiębiorca nie odbierając - pomimo awizowania przesyłek - kierowanej do niego korespondencji i tym samym nie odpowiadając na kierowane pod jego adresem wezwania do przekazania żądanych informacji i dokumentów, a także nie udzielając pełnych odpowiedzi na odbierane wezwania, powinien przewidzieć, że w ten sposób utrudnia toczące się postępowanie.

W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na Przedsiębiorcę kary określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z nieudzieleniem przez niego informacji w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. akt RKT-403-37/12/MZ jest uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 31 grudnia 2012 r. wyniósł 4,0882 zł².

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Postępowanie Przedsiębiorcy stanowiło bardzo istotną przeszkodę w wykonywaniu podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W wyniku zaniechania udzielania odpowiedzi na postawione pytania i zaniechania przedstawienia wymaganych dokumentów znacznie utrudnione stało się kompleksowe przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższa okoliczność spowodowała znaczne przedłużenie postępowania wyjaśniającego.

W świetle powyższych okoliczności Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości **5000 zł** (słownie: pięciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość **1223,03 euro** (słownie: jednego tysiąca dwustu dwudziestu trzech euro trzech centów).

² Źródło: tabela średnich kursów walut na oficjalnej stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, dostępna pod adresem http://nbp/home.aspx?f=/kursy/kursy_archiwum.html

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji co do zasady może nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości równowartości 1223,03 euro stanowi jedynie około **0,0024%** kary maksymalnej.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy wskazano jedynie, iż Prezes Urzędu przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa m.in. w art. 106 tej ustawy, winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie jej naruszenie.

W niniejszym przypadku pomimo doręczenia wezwań kierowanych do Spółki, w każdym przypadku zawierających pouczenia o możliwości wszczęcia przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Spółka nie udzieliła odpowiedzi na wezwania. Przy określeniu wysokości kary zważono także na fakt, że Przedsiębiorca nie dopuścił się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy zwrócić uwagę, iż ocenie przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu podlega tylko zachowanie Spółki w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-37/12/MZ. Pomimo tego można wskazać, iż również w toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Przedsiębiorca nie udzielił Prezesowi Urzędu odpowiedzi na wezwanie zawarte w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Co do zasady wszczęcie przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej stanowi element dyscyplinujący przedsiębiorcę do podjęcia z nim współpracy. W tym stanie rzeczy dalsze konsekwentne nieudzielenie przez Przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu w sposób dobitny świadczy o lekceważącym stosunku do organu administracji publicznej, jakim jest Prezes Urzędu i obowiązków nałożonych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w wysokości stanowiącej równowartość 1223,03 euro jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowiąc dolegliwość dla Spółki, jednocześnie spełnia swą funkcję prewencyjną i wychowawczą.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Na podstawie art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji

publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Grand Motors sp. z o.o. z siedzibą w Tychach kosztami postępowania w wysokości **21 zł** (słownie: dwudziestu jeden złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010007878223100000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 K.p.c. i art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn